

MOR-KIZIL KOLEKTIF

8 MAART: GEORGANISEERDE STRIJD VOOR HET LEVEN, VERZET EN GELIJKE RECHTEN;

De geschiedenis van de internationale vrouwendag, 8 maart, is gebaseerd op de 19e en 20e eeuw. Sinds de opkomst van het kapitalistisch systeem krijgen vrouwelijke werknemers te maken met dubbele uitbuiting: vrouwen werken in fabrieken met onmenselijke omstandigheden en worden gedwongen om te leven in onaanvaardbare levensomstandigheden.

Belangrijke onderwerpen van de vrouwen die in die tijd georganiseerd strijd voerden, zijn: gelijkheid, loonverhoging, betere arbeidsomstandigheden, gelijk loon voor gelijk werk (mannen en vrouwen die hetzelfde werk doen, moeten gelijk worden beloond), vermindering van de werkuren zonder loonsverlaging, zwangerschapsverlof, abortusrecht etc.

Maar is er van 1910 tot nu, in die 110 jaar dat er is gestreden, veel veranderd voor de vrouw toen bij de tweede Internationale Conferentie der socialistische vrouwen in Kopenhagen door Clara Zetkin 8 maart werd aangekondigd als internationale vrouwendag?

Een derde van de wereldwijde vrouwelijke bevolking heeft minstens een keer in hun leven te maken met inbreuk op persoonlijk integriteit. Er worden dagelijks minstens 130 vrouwen vermoord als gevolg van de ernst van de door mannen gedomineerde mentaliteit. Dit aantal neemt elk jaar toe in ontwikkelde Europese landen. Door wereldwijd indirect vrouwenhaat in de wetten op te nemen wordt het recht van de vrouw om beslissingen te nemen over haar eigen lichaam ontnomen en wordt er geprobeerd de vrouw als huisvrouw te laten werken en arbeid te verrichten die niet wordt gezien. Om zijn eigen bestaan te beschermen heeft het kapitalistisch systeem namelijk zulk onbetaald arbeid nodig.

Zodra het imperialistische kapitalistisch systeem in crisis verkeert, moeten zoals altijd weer de vrouwen hiervoor de prijs betalen. Een 12-urige werkdag is gelegaliseerd. Vrouwen betalen de prijs van oneerlijke oorlogen, hetzij door het verlies van hun kinderen of hun eigen leven tijdens het vluchten, hetzij door te worden doorverkocht als oorlogsbuit. Vandaag de dag wordt het huwelijk van jonge meisjes nog steeds als onschuldig beschouwd door religie en wetgeving. Het resultaat van geslachtsrollen is vrouwenhaat: vrouwen worden vermoord en worden besneden (wereldwijd zijn er twee miljoen jonge vrouwen besneden).

Vrouwen over de hele wereld die worden geprobeerd te worden verteerd, vermoord en tot zwijgen te brengen geven niet op en zullen nooit zwijgen. Voor een samenleving zonder geklasseerde groepen, een samenleving waarin iedereen vrij en gelijk is, zoeken vrouwen hun rechten op op werkplekken, straten, pleinen, op alle gebieden van het leven met weerstand en georganiseerde strijd. In Latijns-Amerika, door de beweging van "Ni una menos" tegen de moord op vrouwen en de "ROSA - Socialist Feminist Movement" beweging tegen de abortuswet in Ierland, is de mannelijke soevereiniteit ontworteld; Het leven in Spanje stopte met stakingen en miljoenen veroverden de straten; India ontwikkelde ook zelfverdediging tegen massale verkrachtingen en organiseerde honderden kilometers aan protestketens; De dansvoorstelling gericht op het patriarchale systeem, de bron van vrouwenmoorden door "Las Tesis" in Chili, schudde de wereld in een zeer korte tijd wakker.

In de nationale en sociale gevoerde bevrijdingsstrijd vechten wereldwijd vrouwen uit Latijns-Amerika, India, Iran, Turkije, Palestina en Rojava tegen imperialisme, feodalisme, fascisme en alle soorten reactionairen. Vrouwen zijn het onderwerp van epische verzetsverhalen geworden en dat blijven ze ook.

Vandaag de dag is het voor ons absoluut noodzakelijk om als vrouw deel te nemen aan de strijd voor gelijke rechten, democratie en vrijheid en om te vechten tegen het opgesloten zitten in huis, een toekomstloos leven, uitbuiting, onderdrukking, geweld, werkloosheid, chauvinisme, eerwraak, verkrachting en genderdiscriminatie door samen een georganiseerde kracht te worden.

Want wij, werkende vrouwen, zullen georganiseerde strijd voeren, om te zorgen dat dit systeem van uitbuiting zal verdwijnen.

Dus op 8 maart zullen en moeten we vechten voor onze idealen en vrijheid! Laten we de krachten bundelen en strijden voor gelijke rechten. Laten we onze eigen capaciteiten benutten en ontwikkelen om in economisch, sociaal en politiek opzicht actief mee gestalte te geven aan ons eigen leven en dat van de gemeenschap waarvan wij vrouwen deel uitmaken.

We roepen alle vrouwen op de straat op te gaan!

Life is worth fighting fo

Jin, Jiyan, Azadi! - Vrouwen, Leven, Vrijheid!- Women, Life, Freedom!

MOR-KIZIL KOLEKTIF, maart 2020

We zullen het leven schilderen met paars en rood voor onze idealen en vrijheid!